

חוזרים אל המסך

השדרן יאיר אלזני, שבמשך שלוש השנים האחרונות נעדרו פניו מעל מסך הטלוויזיה, עשוי לחזור אלינו אלזני חזר השבוע לישראל אחרי שכינן שלוש שנים בארצות-הברית כשליח הסוכנות. הוא נהנה ממעמד של חופשה ללא תשלום מרשות השידור. מייד עם הגיעו לארץ הוצע לו לכהן כראש הדסק החדשות פנים בטלוויזיה, אולם אלזני החליט שלא למחר ולשקול הצעות נוספות. כתב אחר של הטלוויזיה שהגיע השבוע ארצה עם מקדחתו הוא יורם ריזן, המסיים את הקדנציה שלו ככתב הטלוויזיה ויה בנישירק בחודש נובמבר. הוא הקדים את שובו כדי שילדיו יחלו ללמוד בישראל עם תחילת שנת הלימודים.

פרשת שילון

מנהל מחלקת החדשות של הטלוויזיה, דן שילון, ביטל את השמעות שנוצרו בכניין הטלוויזיה, כאלו החליט שלא לצאת ככתב רשות השידור לארצות-הברית משום שהמערך הפעיל לחצים ברמטה שימשיך לחתוק בעמדת-המפתח שלו. "אילו היה יסוד לשמעה זו" אמר שילון, "זאת היתה סיבה טובה שלא לעיזב. אין לי זיקה לאף אחת מהמפלגות. אני לא חבר מיפלגה ולא זה שיקבע אם אטע או לא".

שילון, שהוא מחסידי הרוטציה ברשות השידור, מאמין שעליו לסיים את הקדנציה שלו במועד שנקבע. בחודש דצמבר הקרוב, לדבריו, אם לא ייבחר להישלח לארצות-הברית, ימשיך לעבוד במחלקת החדשות ככתב וכמגיש מן המניין. בינתיים הפך מנהל הטלוויזיה, ארנון צוקרמן, אחד המתנגדים החריפים למיניו של שילון ככתב הטלוויזיה בארצות-הברית. מאחר ששילון הוא תומכו העיקרי של צוקרמן במאבקו נגד מנכ"ל הרשות, יצחק ריבלין, מעדיף צוקרמן שי שילון יישאר בארץ כשחריף העימות.

לקראת שידור

ברדיו

מה יהיה - סידרת תכניות בעי ריבת דלית אורמיון ואהוד מנור, ובעריכת אהוד מנור שמתקרבת לסיומה אך עוד ידה נטויה. התכנית עוסקת ברתידות - על היבטיה השונים. חלק מתוכניות מה יהיה מכלילת, דיונים על עתידנות, תחבורה בעתיד, מחשבים, רובוטים, אופנה (עוד) ומיעוץ מכלילת תסכיתי מדעבידיוני (סיינס פיקשן).

ביום ד' השבוע (3/8, רשת ב') (23.06) ישודר התסכית, "כליכד יפה בחוץ", לפי סיפור של יאזאק אסימוב.

ביום ה' (23.06 4/8) יתקיים שידור חרזר של התסכית, בחירות בשנת אלפיים בצירוף שיחה של הפרופסור שבת וייס, ברש 17/05, יעסקו במה יהיה בהשית תלות כליות ולב, ובראש-השנה יעסקו בראש-השנה של שנת אלפיים.

תרגיל בחמש אצבעות - למי שאהב טורסקופים וגרפולוגיה ודברים כאלה, צפוי בידור מעניין בגרפולוגיה ביום ו' (5/8, 17.05) בהשראתו ובכיוולתו של הגרפולוגית חנה קורן המתמורדת הפעם עם כתבי-היד של הבריה-הכלה דת צ'ארלי ביטמן, העלתה נאמית בלה אלמנה, הסופר אוריאל אופק, מנחה: מני פאר, עורכת: ציפי גון-גרוב.

בטלוויזיה

מגירות (ערבית, עם תרגום עברי רי.) (יום ד', 18.32). תוכנית זאת, מפפיקה הוא במאיה-טלוויזיה המוכשר אנטון שמאם, עוסקת בנושאי הרבות ואמנות ומלחמה להפתיע מפעם לפעם ברמתה הגבוהה. התרגום העברי מאפשר גם למי פים שאינם דוברים ערבית לעקוב אחר הגאמרה. התוכנית הקרובה תעסוק בקוריטוריסטים בישראל: מהי קריקטורה ובמי הם הקריקטוריסטים בישראל כיום. כתיבה מובאים מעבודותיהם של זאב, כרי שופס, קרישן קירשן וג'קני.

מוסיקה תאווה לעיניים - אם הסרט על יחורי מנוחין יהיה יפה כמו הסרט על הפסנתרן ולדימיר אשיכנוי - צפוייה לצופים שעה של מרטיקה שהיא כולה תאווה לעיניים (יום ו', 6/8, 22.10).

גילוי אריות

מי לא רוצה לדעת מה יקרה לו בשבוע הבא? התוכנית מזל כוכב, העוסקת בלי שום ימרות מיוחדות בספורט הפופולארי של ההורוסקופיה (רשת ב') 10 ד' (27/7). בעריכת יהודית רודד ורות נבו, עסקה הפעם במזל אריה. (למי שלא ידע: 23/8 - 23/7, מזל של הרבה שמש ושל אגוזטריות). שקעתי לתומי בשידור, מסיבות אגוזטריות לגמרי, ונהניתי מאד מחלקה הראשון, על אף נטינות האיגוף של אבי אתגר המרגיז. אתגר, שהוא בן מזל מתחרה (לפחות בעיני האגוזטריות, כנראה), עשה כל שביכולתו להסיט את השיחה אל מזל סרטן הקרוב לליבו, אבל האסטרולוג אילן פקר לא נכנע, והמשיך לדבר אלי עלי. בין היתרון להיתרון היריהרתי כמה הייטב עובדים נושאים שוויס-לכלינפש שכי-אלה ברדיו, ועד כמה אפשר לוותר כאן על תיחכום וזל הפתעות. הכל צפוי, כלי-ליהמישחק יודעים. אומרים לך דברים כלליים מאד, אחת מהנהג ובוטוח שהנהג נמצא מישוהו שבדרך נס חזר אל צפרות אופייני המרטי והמייחוד, ובסתר לבין (אם אינך טיפש או תמים מדי) אתה גם יודע שההכרונות הכלליות הללו תפורות בדיוק לפי מידותיהם של רבבות מאוזני גים אנוניים. בקיצור - שום הפתעות. אלא שהפעם הם הפתיעו.

לאחר החזרות של חצות, ולאחר שאי לן פקר האמין כי השביע את כל תיאבון האהבה-העצמית של מאזיניו, האריות החלביאות, הצטרף אליו שבתאי שילה, איש הקבלה ותרורת הנסתר, מי שחזה ברדיו את מילתמת יום-הישיורים. שילה מאמין כי כל גורלו של העם היודי נקבע מראש, והוא כותב בספרי הקודש ובספרות-הקבלה. צריך רק לפענח את הסמלים ולקשר קישורים. התסריט שהוא מנבא לתושבי הארץ הזאת, אריות או לא, קשור בקלישות למזל אריה, משום שעיקרו במשהו שיקר רת בקיץ הבא, וקיץ בארץ זה יולי-אוגוסט, כלומר - אריות.

עיקר הדברים: עידן ה"קק" אינו רחוק. עוד שנה בסך-הכל, אילן פקר, בדרכו שלו, הצטלב עם החיזוי והעיתוי הזה, ואף ניבא במדויק: יולי 1978. סיכסוך קשה יהיה בין אדום, שהוא אירופה, לבין ישר מעאל, שכולם יודעים מי זה, ושתי ארצות באירופה תסבולנה קשה ביותר מן העניין, אבל אל תירא עבדי יעקב. המר-קום הבטוח ביותר יהיה דווקא כאן, בי בית.

עד כמה שזה נשמע מוזר, ירושלים עשויה להיכבש לשעה קלה, אבל היא תחזור ותשוחרר והעיקר: איש שתומענין יהרוס עד היסוד עיר כלשהי במרחב (לא, לא אצלנו, מה פיתאום?).

עד כמה שהורוסקופ יכול להיות מפורט - ההורוסקופ הזה מפורט לגמרי. אר לי יותר מדי. פה כימעת מספרטים את כליה-הנשק הבלתי-קונבנציונאליים, וממלי צים דווקא לא לנסוע לחוץ לארץ בקיץ הבא. להיפך, מוטב להישאר בבית החם. הרבה יותר בטוח.

אני בדור-כלכל לא מאמינה באמונות טפלות וכל העניין אולי טפשי, אבל האיש הזה, שבתאי שילה, הצליח להפחיד אותי.

תחזית מזג-האוויר

של איי השלמה

לפני 67' לא היתה טלוויזיה ארץ-ישראלי ראל היתה יפה אבל לא שלמה וחזאי-מזג-האוויר הסתפקו בהרבה פחות שטח לתחזיותיהם. מאז שיש שטחים יש גם טלוויזיה, וכל מי שרציה להיות בטוח שגם מחר בבוקר יהיה חם ולח רואה במדעיניו, ערב ערב, כיצד שפלת-החוף, שבה מתגודדים רוב היהודים ותושבי המדינה, משולבת היטב מתנוות מתקבלות במערכת העולם הזה החל ממחר, בלמעטות סגורות, עם ציון בולט של שם הנמענת.

במרחבי ארץ-הקדומים, הרחק מטווח התורחום, מי שרציה להגיע עד לחווייה של הרי יהודה וירושלים, חייב לסייר קודם בנופי החרמון, רמת-הגולן והגליל ההולך ומתייחד, ומי שמחכה לסרט של אחרי החדשות - יגיע בהכרח גם לצפון-סיני ולמיסרץ שלמה. פעם היה גם מיזרח-סיני, אבל קיצרו.

הציבור הישראלי התרגל לתחזית-מזג האוויר האימפריאליסטית הזאת כמו שמתרגלים לאינפלציה. אפילו למדו לאהוב אותה - אולי בגלל ההצמדה. יש נוער שבכלל לא מכיר מפה אחרת. הערבים עוד לא התרגלו.

בכתבה-העת הלבנוני אלאוטבוע אל-עור בי מיום 20/6/77 הפיעה הקטע הבא: "זהו דרך פיקחית מאוד לשיכנוע האנר שים עלידי החורה היזומית על כך ששטחים אלה הם לפי דעתם ההחלטית שטחים ישראלים, ולא ערביים. מתי תהיה לנו חשיבה הסברתית ערבית, שרמטה אי נה נופלת מרמת תחזית מזג-האוויר בי ארץ האוייב?"

התועלת

שבתשלוס האגרה

מישהו החליט שרכבת נוסעת-המצולמת מלפנים בעדשה רחבת-זווית, זה עניין מותח ומפחיד, וגם הראה את זה בטל-

הזהב נוזל לשווא

נפט הוא נושא מעניין. היום זה אפילו יותר מסתם נושא, זאת בעייה. ברדיו הי

אבי אתגר

שחום העין יהרוס עיר

ישראלי אהבים בעיות, כי כשיש בעיות - יש על מה לדבר, וברדיו אהבים לדבר. אומנם - אפשר לעשות ברדיו גם דברים אחרים. למשל - להציג בעייה או נושא באמצעות ממד קולי של התרחשות זו או אחרת, אבל הרבה יותר קל לדבר על הדברים מאשר להניח להם להתרחש ולהישמע.

אלי נחמיאס, שערך את הזהב הנוזל לא בעורקינו, הראשונה מתוך סידרה בת שתי תוכניות על מצב חיפשי-הנפט בישראל, השקעות וסיכויים (שבת, 30/7, 12.05) - בחר בדרך הקלה, הלך זריאין אנשים שעוסקים בעניין. הם, מטבע הדבר - רים - דיברו הרבה, מה שלא שודר - קוצץ או סוכם עלידי קריין בעל קול מסבירני. גם מיבנה התוכנית היה מוכר וצפוי. זה העבר אל ההווה וקמצוץ של ספקולציות על העתיד. נוסח: "כך החל החלום" (בטון דראמתי, כמובן). "לפני יותר מעשרים שנה" לפי מיטב הגישה הנוסטלגית האהודה כליכר על שידורי הרדיו הטלוויזיה (עיין - חיים שכאהה). התוכנית היתה חסרת דימיון. נעדרו ממנה אף הכמיהה ורגעיה-התלהבות, המ לוים ללא ספק את העוסקים בחיפוש נפט בישראל. איך משמעים נפט - בלי לדבר עליו כליכר הרבה?